

عنوان مقاله:

جایگاه یاجوج و ماجوج در ادبیات عامیانه و رسمی ایران

محل انتشار:

چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

علی قهرمانی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

یاجوج و ماجوج، نام دو قبیله یا دو مرد وحشی، تبهکار و خونریز است که ذوالقرنین در برابرشان سدی از آهن ساخت. این دو قوم در باورهای عامیانه جایگاه ویژه ای دارند. در میان شیعیان این اعتقاد وجود دارد که امام زمان در برابر آخرین فتنه ی یاجوج و ماجوج ظهور کرده، با آنان می جنگد و هلاکشان می کند. این اعتقاد در بین مسیحیان نیز وجود دارد و شاید این باور شیعیان متأثر از منابع مسیحی باشد. ایرانیان قدیم یاجوج و ماجوج را بلای آسمانی می دانستند و اشخاص عجیب و غریب را به قوم یاجوج و ماجوج تشبیه می کردند. این قوم نه تنها در ادبیات عامه بلکه در ادبیات مکتوب و رسمی ما هم حضور پر رنگی دارد. در ادبیات رسمی، آنان از نسل آدم ابوالبشر و فاقد هر گونه دین و مدنیتی هستند و پیشه ای جز قتل، غارت و چپاول ندارند. هدف این نوشتار بررسی پیوند نزدیکی است که این قوم با باورها و گونه ادبیات عامیانه ایران دارد و شاعران و ادیبان نیز به انحنای مختلف در ادبیات رسمی از آن سود برده اند.

کلمات کلیدی:

یاجوج و ماجوج، سد ذوالقرنین، ادبیات عامیانه و رسمی فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979151>

